

Publicerad 2015-01-23 10:13 av Algotezza

I något arkaiserande stil

Du trodde du visste

Du trodde ju att det var natt,
den natten som fick dig att se
mörkret som en stjärnögdt katt,
men det var blott en drömsk idé.

Du trodde att det var så lätt,
så lätt att rätt förstå din dröm,
att tolka den på något sätt,
få grepp om tankens strida ström.

Det kanske var en gång,
en gång i gruvligt djup,
då stjärnan sjöng sin sång
och glänste till vid mörkrets stup.

Du visste att det var en natt
blott för den nattens skull,
och bortom dagens ljusa skratt
får mörkrets allvar ta sin chans.

Ty bortom ljuset finns ju dock
ett mörker som är bottenlöst.
I ljusets öga ses ibland en stock,
då mörkrets källa kan ge tröst.

Nu vet du att det väl är så,
är så med all vår levnads tid,
att enhet kräver halvor två,
och även natten kan bli blid.

Och det som är av mörkt och ljust
är blott i sig en intets lek,
en kamouflerad tomhet – så diffust
bekant för den som intet vet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Algotezza med Poeter.se id #2040 innehar upphovsrätten